

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Vedoucí diplomové práce: **doc. Ing. arch. Veronika Šindlerová, Ph.D.** (Ateliér Šindlerová)

Diplomant: **Bc. Daria Krasnolutska**

Název práce: **VŠECHNY CESTY VEDOU DO LIBNĚ / Mezi Libní, Vysočany a Žižkovem: urbanistický rozvoj okolo železničního uzlu a stanice Praha-Libeň**

Datum zpracování: **Zimní semestr 2024/2025**

Daria Krasnolutska je studentkou magisterského modulu Prostorové plánování, zaměřeného na vzdělávání studujících oboru architektura a urbanismus v oblasti územního a regionálního plánování a také urbanistického navrhování velkých rozvojových a transformačních území. Volba tématu a řešeného území diplomové práce Darii Krasnolutske plně odpovídá nárokům a požadavkům, které jsou na studující modulu Prostorové plánování kladeny. Zadání diplomové práce lze hodnotit jako obtížné, vyžadující řešení velkého množství urbanistických a plánovacích souvislostí a koordinace mnoha různých zájmů na rozvoji území. Území je charakterizováno kumulací významných fyzických bariér rozvoje území (v podobě křížení těles železničních tratí a kolejí odstavných nádraží či vedení vnitřního městského okruhu a dalších kapacitních komunikací) a zároveň významným rozvojovým potenciálem, díky poloze v širším centru Prahy, na metru, tramvaji i železnici.

Daria Krasnolutska prokazuje v rámci své diplomové práce schopnosti a kompetence metodologicky a technicky řešit složité urbanistické a plánovací zadání, jakkoli v dílčích ohledech je práce vnitřně nekonzistentní (typicky vazba mezi analýzami a vizí a cíli navrhovaného rozvoje). Výsledná diplomová práce však svým obsahem i formou odpovídá schválenému zadání a obsahuje všechny požadované součásti.

Základem diplomové práce je **mapování a vyhodnocení současného stavu** řešeného území. To je provedeno v zásadě správně, avšak hodně mechanicky a soustředí se prakticky výhradně na mapování fyzické struktury řešeného území. Chybí mapování některých podstatných aspektů území, například mapování dějů a aktivit odehrávajících se v řešeném území i širším okolí, cirkulace lidí ve veřejném prostoru či aktivit v řešeném území. Vlastně není objasněno, kdo jsou současní uživatelé území a jeho bezprostředního okolí a jak území dnes využívají. Také citelně chybí syntetické vyhodnocení širších vztahů řešeného území a zejména to, jakou pozici v rámci struktury celé Prahy a širšího centra města řešené území zaujímá. Pro budoucí rozvoj řešeného území je zejména důležitý vztah k okolním již existujícím anebo postupně se rozvíjejícím lokálním centrům jako je Palmovka, náměstí OSN, okolí O2 areny, ale i nedaleký Karlín či oblast Florence. V závěru analýz je dovozeno, že jedním z klíčových témat k řešení je „vytvoření doplňujícího centra Libně“ (téma č. 2), není však podloženo, z čeho přesně tento závěr vyplývá, protože centrum Libně se dlouhodobě rozvíjí v oblasti Palmovky.

Velmi zajímavé a podnětné a metodicky zdařilé jsou v této části práce výstupy z mentálního mapování řešeného území.

Vyhodnocení/analýzy současného stavu řešeného území je provedené formou SWOT analýzy a výkresu pozitiv a negativ. Vzhledem k množství provedených mapování a rešerši se však výsledné vyhodnocení jeví jako poněkud strohé, jakoby nevytěžovalo dostatečně veškeré poznání o řešeném území (překvapivý je hrubý až schématický obsah výkresu pozitiv a negativ, postrádající zrnitost a podrobnost odpovídající detailu provedeného mapování). Příležitosti a hrozby jsou spíše záměry na změny v území, místo identifikace klíčových vnějších faktorů, jejichž znalost je přitom pro validní plán budoucího rozvoje území naprosto klíčová.

Návrhová část navazuje na analytickou část trochu rozpačitě. **Vize** budoucího rozvoje území vidí řešené území jako „nové centrum koncentrující vládní instituce celostátní i evropské úrovně“. Pro tak ambiciózní vizi však v práci chybí dostatečná argumentace, proč právě takové základní určení řešeného území. Vize zkrátka není dostatečně vysvětlena a zdůvodněna. Podobně stanovené **cíle** rozvoje

řešeného území jakoby ne zcela souvisely s formulovanou vizí, přestože úkolem cílů je stanovit jednotlivé dílčí kroky potřebné k dosažení vize. Cíle se (podobně jako mapování současného stavu) soustředí opět primárně na fyzické aspekty řešeného území (dopravní infrastruktura, veřejná prostranství, modrozelená infrastruktura), přitom cíle, jak území přetvořit na „nové centrum Libně“, chybí.

Nejsilnější stránkou práce je určitě **koncept**, který se soustředí na hledání možností integrace území ležících okolo železničního uzlu v Libni. Je nutné vyzdvihnout proces prověřování variant integrace území, včetně aplikace multikriteriální komparace a způsob jeho prezentace. Tady se naplno projevují plánovací kompetence diplomantky. Závěrem konceptu je volba asi nejodvážnější a zároveň nejradikálnější z prověřovaných variant konceptu, která „nové centrum“ vkládá přímo do srdce železničního uzlu. S odůvodněním, že jediné tak mohou být všechny dnes fyzicky i mentálně oddělené části města okolo železničního uzlu vzájemně integrovány. Zároveň tato varianta jako jediná umožňuje optimální využití benefitů všech železničních tratí, které se v železničním uzlu v Libni kříží a umožňuje zároveň jejich akceptovatelně dlouhé vzájemné pěší propojení pro možnost přestupu.

Navržená prostupnost železničním uzlem je velkorysá a do území přináší asi největší hodnotu. Devízou je právě návrh promyšlené hierarchizované sítě veřejných prostorů, uzlových bodů a jejich spojníc, napojených na stávající uliční síť v navazujících územích. Cirkulace lidí by tu však probíhala na celkem velké vzdálenosti, v řádu i několika stovek metrů. Některé navržené propojovací pěší „lávky“ nad kolejišti či točitá schodiště na konci lávek proto působí v tomto ohledu poněkud neadekvátně a navíc v kontrastu k měřítku navržené zástavby. Ale je pochopitelné, že v tak velkém rozsahu řešeného území nemohou být veškeré detaily a aspekty urbanistického řešení úplně domyšlené a jedná se tak více o naznačení principů řešení, nikoli o definitivní podobu.

Celý urbanistický návrh, tedy jak zástavba vlastního železničního uzlu, ale i návrh dostavby jižní fronty ulice Českomoravská a návrh nové obytné čtvrti okolo ulice K Žižkovu, je kultivovaný a principiálně urbanisticky zvládnutý, zejména díky již zmiňované citlivé práci se systémem veřejných prostorů ulic a hierarchizované sítě uzlových bodů.

Závěr:

Diplomová práce Darii Krasnolutské je zpracovaná na složité téma a diplomantka se s ním vypořádává statečně, odpovědně a systematicky. Složitost zadání, plošný rozsah řešeného území a spíše plánovací měřítko jsou však pravděpodobnou příčinou, že některé části práce jsou vnitřně nekonzistentní a že některé dílčí aspekty návrhu zůstávají jakoby nedořešená. Uvedené výtky však nepovažuji za zcela zásadní, a proto **diplomovou práci jednoznačně doporučuji k obhajobě a hodnotím známkou C – dobře.**

V Praze dne 21. 1. 2025

doc. Ing. arch. Veronika Šindlerová, Ph.D.
vedoucí diplomové práce